

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 901

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 decembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
645. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării	2-3	1.011. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2002 privind completarea alin. (1) al art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare	7
1.007. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării	3	★	
★		651. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Stockholm la 29 mai 2002	8
646. — Lege privind sprijinul acordat de stat tinerilor din mediul rural	3-5	Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	8-11
1.008. — Decret pentru promulgarea Legii privind sprijinul acordat de stat tinerilor din mediul rural	5	1.013. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Stockholm la 29 mai 2002	11
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
648. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2002 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar	5-6	Decizia nr. 316 din 19 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 și ale art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată	12-15
1.010. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2002 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar.....	6	Opinie separată	15-16
★		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
649. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2002 privind completarea alin. (1) al art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare	6-7	1.383. — Hotărâre pentru aprobarea încheierii Contractului de asistență dintre Guvernul României, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, și firma GML International Limited	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 21 martie 2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 3 aprilie 2002, cu următoarele modificări:

1. Alineatele (3) și (6) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:

„(3) Autorizarea instalațiilor existente, după reexaminarea condițiilor, se va face în conformitate cu prevederile art. 6 și 8. Dacă din reexaminarea condițiilor rezultă că instalațiile existente nu se pot încadra în prevederile menționate mai sus, titularul activității va întocmi un proiect de program pentru conformare, care urmează să fie negociat cu autoritatea competentă pentru protecția mediului și aprobat de aceasta.

.....
 (6) Nerespectarea termenelor și măsurilor cuprinse în programul pentru conformare conduce la suspendarea autorizației de mediu și la suspendarea activității instalației până la realizarea măsurilor scadente din program.“

2. Literele g) și o) ale alineatului (1) și alineatul (2) al articolului 3 vor avea următorul cuprins:

„g) pune la dispoziție publicului rezultatele supravegherii emisiilor în mediu și modul de respectare a condițiilor de autorizare;

.....
 o) verifică luarea tuturor măsurilor necesare pentru evitarea oricărui risc de poluare și a celor pentru aducerea amplasamentului, după încetarea activității, într-o stare care să permită reutilizarea acestuia.

(2) Ghidurile de evaluare a celor mai bune tehnici disponibile se elaborează și se aprobă prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului, în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.“

3. Litera c) a articolului 5 va avea următorul cuprins:

„c) autorizarea instalațiilor existente să fie în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (3); negocierea și aprobarea programului pentru conformare se vor face în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență;“

4. Alineatul (2) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care normele de calitate a mediului solicită condiții mai severe decât cele ce pot fi atinse prin introducerea celor mai bune tehnici disponibile, se vor impune măsuri adiționale specificate în acord și/sau auto-

rizația integrată de mediu, fără a afecta măsurile ce sunt solicitate pentru respectarea normelor de calitate a mediului.“

5. Litera e) a articolului 11 va avea următorul cuprins:

„e) luarea măsurilor necesare pentru poluările accidentale și limitarea consecințelor acestora;“

6. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Titularul activității este obligat să informeze la termenele stabilite prin autorizația integrată de mediu autoritatea competentă pentru protecția mediului despre rezultatele monitorizării emisiilor din instalație și, în termen de maximum 24 de ore, despre orice incident sau accident care afectează semnificativ mediul.“

7. Litera k) a alineatului (1) al articolului 16 va avea următorul cuprins:

„k) altor măsuri stabilite pentru îndeplinirea obligațiilor de bază prevăzute la art. 11, după caz.“

8. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — În situația în care prin normele de calitate a mediului se stabilesc condiții mai severe decât cele ce ar putea fi atinse prin utilizarea tehnicii aflate în operare, introducerea celor mai bune tehnici disponibile poate fi impusă prin condiții suplimentare, cerute prin autorizație, fără a se aduce atingere altor măsuri pentru respectarea normelor de calitate a mediului.“

9. Litera b) a punctului 1 al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„b) nerespectarea obligației titularului activității menționate la art. 11 lit. b), constând în luarea măsurilor care să asigure că nici o poluare importantă nu va fi cauzată;“

10. La anexa nr. 2 următoarele definiții se modifică după cum urmează:

„Autoritate competentă pentru protecția mediului — autorități ale administrației publice centrale și/sau teritoriale pentru protecția mediului, precum și alte autorități desemnate, însărcinate cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind protecția mediului.

.....
Acord integrat de mediu — actul tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform dispozițiilor legale în vigoare, care acordă dreptul de a stabili condițiile de realizare a unei activități încă din etapa de proiectare, care să asigure că instalația corespunde cerințelor prezentei ordonanțe de urgență. Acordul poate fi eliberat pentru una sau mai multe instalații ori părți ale instalațiilor situate pe același amplasament.

Autorizație integrată de mediu — actul tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform dispozițiilor legale în vigoare, care acordă dreptul de a exploata în totalitate sau în parte o instalație, în anumite condiții care să asigure că instalația corespunde

cerințelor prezentei ordonanțe de urgență. Autorizația poate fi eliberată pentru una sau mai multe instalații ori părți ale instalațiilor situate pe același amplasament și exploatate de către același titular.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 decembrie 2002.
Nr. 645.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 34/2002
privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.007.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind sprijinul acordat de stat tinerilor din mediul rural

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege reglementează cadrul juridic pentru sprijinirea integrării tinerilor în mediul rural, în vederea dinamizării acestui spațiu de viață prin dezvoltarea unor programe și proiecte care să vizeze punerea în valoare a resurselor naturale și a tradițiilor locale, precum și

dezvoltarea într-o concepție nouă a agriculturii, a activităților neagricole și a serviciilor.

Art. 2. — (1) De prevederile prezentei legi beneficiază:
a) familiile tinere în care cel puțin unul dintre membri are vârsta de până la 40 de ani, care au domiciliul sau care doresc să își stabilească domiciliul în mediul rural și

în care cel puțin unul dintre membri deține o calificare atestată ce îi permite să dezvolte activități agricole sau neagricole, specifice zonei rurale în care locuiesc sau se stabilesc;

b) tinerii în vârstă de până la 40 de ani care conduc singuri sau împreună cu mai mulți parteneri o exploatare, o asociație agricolă, o societate agricolă sau o societate comercială prestatoare de servicii în domeniul agricol, care au domiciliul sau doresc să își stabilească domiciliul în mediul rural;

c) tinerii în vârstă de până la 40 de ani care au în proprietate o suprafață de teren agricol și/sau ferme zootehnice și care au domiciliul sau doresc să își stabilească domiciliul în mediul rural;

d) specialiștii care lucrează în agricultură, funcționarii publici, personalul didactic, cadrele medicale, slujitorii cultelor religioase legal recunoscute, care au domiciliul sau doresc să își stabilească domiciliul în mediul rural, în vârstă de până la 40 de ani.

(2) În sensul prezentei legi, prin *familie* se înțelege soții și copiii necăsătoriți dacă gospodăresc împreună cu părinții lor.

Art. 3. — (1) Pentru beneficiarii prevăzuți la art. 2 alin. (1) se acordă următoarele facilități:

a) atribuirea în proprietate, cu titlu gratuit, a unor terenuri de până la 1.000 m² pentru construirea de locuințe și anexe gospodărești;

b) atribuirea în folosință a unor terenuri agricole de până la 10 ha;

c) scutirea de la plata taxei procentuale, stabilită potrivit prevederilor art. 92 alin. (4) și (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor agricole prevăzute la lit. a).

(2) Persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) beneficiază de atribuirea în folosință a terenurilor agricole numai dacă domiciliază, locuiesc efectiv și profesează în localitatea respectivă și numai pe durata îndeplinirii cumulative a acestor condiții.

(3) Beneficiarilor prezentei legi li se pot acorda o singură dată facilitățile prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — (1) Comisiile locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, constituite în conformitate cu prevederile Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, identifică:

a) terenurile din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, din intravilanul localităților;

b) terenurile din extravilan rămase disponibile în urma reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole.

(2) Situația terenurilor identificate conform alin. (1) se evidențiază pe planurile cadastrale ale unităților administrativ-teritoriale de către delegații oficiilor de cadastru, geodezie și cartografie județene sau al municipiului București.

(3) Comisia locală, sub semnătura primarului, transmite comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor inventarul terenurilor identificate conform prevederilor alin. (1), în termen de 90 de zile de

la data intrării în vigoare a prezentei legi, iar aceasta întocmește situația centralizatoare pe întregul județ.

(4) În termen de 30 de zile de la primirea inventarului comisia județeană, sub semnătura prefectului, transmite Ministerului Administrației Publice și Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor datele centralizate rezultate în urma inventarierii pe localități a terenurilor identificate, în vederea monitorizării aplicării prezentei legi.

Art. 5. — Persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) pot solicita comisiilor locale atribuirea, cu titlu gratuit, în proprietate a unor terenuri în suprafață de până la 1.000 m², identificate ca disponibile potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), care se află în intravilan sau intravilanul extins al teritoriului administrativ aprobat conform prevederilor Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) În urma centralizării solicitărilor și a verificării documentelor însoțitoare comisiile locale întocmesc situația cu suprafețele propuse să fie atribuite persoanelor îndreptățite și o înaintează pentru validare comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

(2) Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor hotărăște asupra persoanelor îndreptățite și a suprafețelor care se atribuie acestora, în condițiile legii.

(3) După validarea de către comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a suprafețelor ce se atribuie în folosință sau în proprietate documentațiile se restituie la comisiile locale, pentru punerea în posesie.

(4) Punerea în posesie a persoanelor îndreptățite se realizează de către comisiile locale după efectuarea măsurătorilor topografice.

(5) Pe baza proceselor-verbale de punere în posesie comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor eliberează titlurile de proprietate pentru suprafețele de teren de până la 1.000 m².

(6) Terenurile atribuite în proprietate pentru construirea de locuințe și anexe gospodărești nu pot fi înstrăinate, prin acte juridice între vii, timp de 10 ani socotiți de la data terminării construcției, sub sancțiunea nulității absolute a actului juridic de înstrăinare.

(7) De prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) vor beneficia tinerii care nu au locuință proprietate personală.

Art. 7. — (1) Persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) pot solicita comisiilor locale atribuirea în folosință a unor terenuri agricole de până la 10 ha, identificate ca disponibile potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b).

(2) Beneficiarilor prevăzuți la art. 2, care au în proprietate sau cărora li s-au atribuit în folosință terenuri agricole în condițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, li se va acorda dreptul de folosință în condițiile prezentei legi doar pentru diferența de până la 10 ha.

Art. 8. — În termen de 30 de zile de la data Administrației Publice vor supune spre adoptare intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Guvernului normele metodologice de aplicare a preven-
Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul derilor acesteia.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIORIEL HREBENCIUC

București, 7 decembrie 2002.
Nr. 646.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind sprijinul acordat de stat
tinerilor din mediul rural

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din
Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind sprijinul acordat de stat
tinerilor din mediul rural și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.008.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2002 pentru completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului,
stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64 din 30 mai 2002 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 3 iunie 2002, cu următoarea modificare:

— **Articolul unic va avea următorul cuprins:**
„**Articol unic.** — După articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 26 aprilie 2001, aprobată

cu modificări și completări prin Legea nr. 41/2002, se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:

«Art. 6¹. — (1) Organizarea și desfășurarea concursului de rezidențiat se realizează de Ministerul Sănătății și Familiei și de unitățile subordonate, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Susținerea concursului de rezidențiat de către persoanele interesate se face cu taxă, al cărei cuantum se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIORIEL HREBENCIUC

București, 7 decembrie 2002.
Nr. 648.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2002 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2002 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului,

stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.010.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2002 privind completarea alin. (1) al art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109 din 10 septembrie 2002 privind

completarea alin. (1) al art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme

financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 23 septembrie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea alin. (1) și (2) ale art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare“

2. **Articolul unic va avea următorul cuprins:**

„**Articol unic.** — Alineatele (1) și (2) ale articolului XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 martie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu

modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **După litera e) a alineatului (1) al articolului XIII se introduce litera f) cu următorul cuprins:**

f) cota-parte de participare la proiectele «Leonardo da Vinci» la care instituțiile de învățământ preuniversitar de stat sunt promotori sau parteneri.

2. **Alineatul (2) al articolului XIII va avea următorul cuprins:**

(2) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. b), precum și cheltuielile aferente facilităților acordate studenților privind transportul pe calea ferată și cu metroul se finanțează prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, iar cele prevăzute la lit. a) și c)—f), prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 14 octombrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 7 decembrie 2002.
Nr. 649.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2002 privind completarea alin. (1) al art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.011.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Regatului Suediei
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Stockholm la 29 mai 2002**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Stockholm la 29 mai 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 octombrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 7 decembrie 2002.
Nr. 651.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor

Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei, denumite în cele ce urmează *părți contractante*, dorind să intensifice cooperarea economică în avantajul reciproc al ambelor state și să mențină condiții juste și echitabile pentru investițiile investitorilor unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante, recunoscând că promovarea și protejarea acestor investiții favorizează extinderea relațiilor economice dintre cele două părți contractante și stimulează inițiativele de investire, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentului acord:

1. *investiție* va însemna orice fel de activ, deținut sau controlat, investit direct sau indirect de un investitor al unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante, cu condiția ca investiția să fi fost efectuată în concordanță cu legile și reglementările legale ale celeilalte părți contractante, și va include în special, dar nu exclusiv:

a) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și alte drepturi reale, cum ar fi: ipoteca, dreptul de retenție, gajul, uzufructul și drepturi similare;

b) acțiuni, obligațiuni și alte forme de participare la societăți comerciale;

c) drepturi de creanță și alte drepturi referitoare la orice prestație care are o valoare economică;

d) drepturi de proprietate intelectuală, procese tehnice, nume comerciale, know-how, fond comercial și alte drepturi similare;

e) concesiuni de afaceri acordate prin lege, hotărâri administrative sau pe bază de contract, inclusiv concesiuni privind prospectarea, cultivarea, extracția sau exploatarea resurselor naturale; și

f) bunuri care, pe baza unui acord de leasing, sunt puse la dispoziție unui utilizator pe teritoriul unei părți contractante de către un locator care este un investitor al celeilalte părți contractante.

O schimbare a formei în care sunt investite activele nu afectează caracterul lor de investiții;

2. *investitor* va însemna:

a) orice persoană fizică care este cetățean al unei părți contractante, în conformitate cu legile sale;

b) persoane juridice, incluzând societăți comerciale, corporații, asociații de afaceri și alte organizații, care sunt constituite sau altfel organizate, în mod corespunzător, în

conformitate cu legislația unei părți contractante, și care își au sediul pe teritoriul aceleiași părți contractante; și

c) persoane juridice, indiferent unde sunt situate, care sunt controlate efectiv de către cetățenii unei părți contractante sau de către persoane juridice care își au sediul pe teritoriul acelei părți contractante;

3. *venituri* vor însemna sumele produse de o investiție și includ, în special, dar nu exclusiv, profituri, dividende, dobândă, câștiguri de capital, redevențe sau onorarii;

4. *teritoriu* va însemna:

— în ceea ce privește România, teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită jurisdicția, respectiv drepturile suverane, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional;

— în ceea ce privește Regatul Suediei, teritoriul Regatului Suediei, precum și zona economică exclusivă, fundul mării și subsolul, asupra cărora își exercită drepturi suverane sau jurisdicție, în concordanță cu dreptul internațional.

ARTICOLUL 2

Promovarea și protejarea investițiilor

1. Fiecare parte contractantă va promova, potrivit politicii sale generale în domeniul investițiilor străine, investițiile efectuate pe teritoriul său de către investitorii celeilalte părți contractante și va admite aceste investiții în conformitate cu legislația sa.

2. Potrivit legilor și reglementărilor legale referitoare la intrarea și sejurul străinilor, persoanelor care lucrează pentru un investitor al unei părți contractante, precum și membrilor familiilor lor li se va permite să intre, să rămână sau să părăsească teritoriul celeilalte părți contractante în scopul îndeplinirii activităților asociate investițiilor de pe teritoriul ultimei părți contractante.

3. Fiecare parte contractantă va asigura întotdeauna un tratament just și echitabil investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante și nu va afecta, prin măsuri nerezonabile sau discriminatorii, managementul, întreținerea, folosința, posesia sau înstrăinarea acestora, precum și achiziționarea de bunuri și servicii sau vânzarea producției acestora.

4. Investițiile efectuate, în conformitate cu legile și reglementările legale ale părții contractante pe teritoriul căreia acestea sunt făcute, beneficiază de deplina protecție a prezentului acord și, în nici o situație, o parte contractantă nu va acorda un tratament mai puțin favorabil decât cel cerut de dreptul internațional. Fiecare parte contractantă va respecta orice obligație pe care și-a asumat-o față de un investitor al celeilalte părți contractante cu privire la investiția sa.

5. Veniturile reinvestite, provenite dintr-o investiție, vor beneficia de același tratament și de aceeași protecție acordate unei investiții.

ARTICOLUL 3

Tratamentul național și al națiunii celei mai favorizate pentru investiții

1. Fiecare parte contractantă va aplica investițiilor efectuate pe teritoriul său de către investitori ai celeilalte părți contractante un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat investițiilor efectuate de proprii investitori sau de investitorii unui stat terț, oricare este mai favorabil pentru investitor.

2. Prevederile prezentului acord, referitoare la acordarea tratamentului națiunii celei mai favorizate, nu vor fi interpretate ca obligație a unei părți contractante de a extinde asupra investitorilor și investițiilor celeilalte părți contractante avantajele rezultate din orice uniune vamală sau economică existentă ori viitoare, zonă de comerț liber sau altă înțelegere internațională similară la care oricare dintre părțile contractante este sau poate deveni parte.

3. Prevederile alin. 1 nu vor fi interpretate ca obligație a unei părți contractante de a extinde asupra investitorilor celeilalte părți contractante beneficiul oricărui tratament, preferință sau privilegiu care rezultă din orice acord sau înțelegere internațională referitoare, în întregime sau parțial, la impunere sau din legislația internă referitoare, în întregime sau parțial, la impunere.

ARTICOLUL 4

Expropriere și despăgubire

1. Investițiile efectuate de investitorii unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante nu vor fi expropriate, naționalizate sau supuse, direct ori indirect, altor măsuri având efect similar (denumite în cele ce urmează *expropriere*), cu excepția cazului în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) măsurile sunt luate în interes public și pe baza unei proceduri legale;

b) măsurile nu sunt discriminatorii; și

c) măsurile sunt însoțite de dispoziții privind plata unei despăgubiri prompte, adecvate și efective, care va fi transferabilă fără întârziere într-o valută liber convertibilă.

2. Această despăgubire va corespunde valorii reale de piață a investiției expropriate din momentul imediat înaintea expropriării sau înainte ca exproprierea iminentă să devină cunoscută, astfel încât să afecteze valoarea investiției (denumită în continuare *data evaluării*).

Respectiva valoare reală de piață, la cererea investitorului, va fi exprimată într-o valută liber convertibilă pe baza cursului de schimb existent pe piață pentru acea valută la data evaluării. Despăgubirea va include, de asemenea, dobânda la rata comercială existentă pe piață, stabilită de la data expropriării până la data plății.

3. Prevederile alin. 1 și 2 se vor aplica, de asemenea, veniturilor rezultate dintr-o investiție, precum și, în eventualitatea lichidării, sumelor provenite din lichidare.

4. Investitorilor oricărei părți contractante, care suferă pierderi ale investițiilor lor de pe teritoriul celeilalte părți contractante din cauza războiului sau altui conflict armat, unei stări naționale de urgență, revoltei, insurecției sau rășcoalei, li se va acorda, în ceea ce privește restituirea,

indemnizația, despăgubirea sau altă modalitate de soluționare, un tratament care nu este mai puțin favorabil decât cel acordat propriilor investitori sau investitorilor oricărui stat terț. Plățile rezultate vor fi liber transferabile, fără întârziere, într-o valută liber convertibilă.

ARTICOLUL 5

Transferuri

1. Fiecare parte contractantă va permite, fără întârziere, transferul într-o valută liber convertibilă al plăților legate de o investiție, cum ar fi:

a) veniturile;

b) sumele rezultate din vânzarea totală sau parțială ori lichidarea oricărei investiții a unui investitor al celeilalte părți contractante;

c) fondurile pentru rambursarea împrumuturilor; și

d) câștigurile persoanelor care nu sunt cetățenii săi, cărora li s-a permis să lucreze în legătură cu o investiție pe teritoriul său, și alte sume destinate acoperirii cheltuielilor privind managementul investiției.

2. Orice transfer la care se referă prezentul acord va fi efectuat la cursul de schimb al pieței, existent în ziua transferului, pentru tranzacții la vedere în valuta în care se va face transferul. În absența unei piețe valutare, cursul de schimb utilizat va fi fie cel mai recent curs aplicat investițiilor interne, fie cel mai recent curs de schimb pentru convertirea valutilor în D.S.T., oricare este mai favorabil pentru investitor.

ARTICOLUL 6

Subrogare

Dacă o parte contractantă sau agenția desemnată de ea face o plată către oricare dintre investitorii săi, pe baza unei garanții pe care a acordat-o cu privire la o investiție de pe teritoriul celeilalte părți contractante, această din urmă parte contractantă va recunoaște, fără a prejudicia drepturile primei părți contractante, în baza art. 8, transferul oricărui drept sau titlu al acestui investitor către prima parte contractantă sau agenția desemnată de către aceasta și subrogarea primei părți contractante sau a agenției desemnate de ea în orice astfel de drept.

ARTICOLUL 7

Diferende între un investitor și o parte contractantă

1. Orice diferend privind o investiție între un investitor al unei părți contractante și cealaltă parte contractantă va fi soluționat, pe cât posibil, pe cale amiabilă.

2. Dacă un asemenea diferend nu poate fi soluționat în termen de 3 luni de la data la care diferendul a fost prezentat de investitor printr-o notificare scrisă părții contractante, fiecare parte contractantă consimte prin aceasta să supună diferendul spre soluționare arbitrajului internațional, la alegerea investitorului, fie:

(i) Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții (*ICSID*) pentru soluționarea prin conciliere sau arbitraj în conformitate cu Convenția de la Washington din 18 martie 1965 pentru reglementarea diferendelor relative la

investiții între state și persoane ale altor state (*Convenția de la Washington*); fie

(ii) unui tribunal ad-hoc constituit în conformitate cu Regulamentul de arbitraj al Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional (*UNCITRAL*). Autoritatea desemnată în conformitate cu regulamentul menționat va fi secretarul general al ICSID.

Dacă părțile la un astfel de diferend au opinii diferite asupra celei mai adecvate metode de soluționare, respectiv concilierea sau arbitrajul, investitorul va avea dreptul de a alege.

3. În sensul prezentului articol și al art. 25(2)(b) din Convenția de la Washington, orice persoană juridică care se constituie în conformitate cu legislația unei părți contractante și care, înainte de apariția unui diferend, este controlată de către un investitor al celeilalte părți contractante va fi tratată ca o persoană juridică a celeilalte părți contractante.

4. Orice arbitraj va avea loc într-un stat care este parte a Convenției Națiunilor Unite pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, adoptată la New York la 10 iunie 1958 (*Convenția de la New York*).

5. Consimțământul dat de fiecare parte contractantă potrivit alin. 2 și supunerea diferendului de către un investitor arbitrajului vor constitui consimțământul scris și acordul scris pentru arbitraj, în sensul convențiilor de la Washington și New York și al UNCITRAL.

6. Nici o prevedere din prezentul articol nu va împiedica un investitor al unei părți contractante să supună un diferend privind o investiție instanței judecătorești competente din cealaltă parte contractantă pe teritoriul căreia s-a efectuat investiția.

7. În orice procedură care implică un diferend privind o investiție o parte contractantă nu va susține, ca apărare, drept de compensare sau pentru nici un alt motiv, faptul că s-a primit o indemnizație ori o altă despăgubire pentru toate sau o parte a pretinselor daune ca urmare a unui contract de asigurare ori de garantare, dar partea contractantă poate solicita dovada că partea compensatoare este de acord ca investitorul să își exercite dreptul de revindicare a despăgubirii.

ARTICOLUL 8

Diferende între părțile contractante

1. Orice diferend între părțile contractante referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord va fi soluționat, pe cât posibil, prin negocieri între cele două părți contractante.

2. Dacă diferendul nu poate fi astfel soluționat în termen de 6 luni de la data la care negocierile au fost solicitate de oricare parte contractantă, acesta va fi supus, la cererea oricărei părți contractante, unui tribunal arbitral.

3. Tribunalul arbitral va fi constituit de la caz la caz, fiecare parte contractantă numind un membru. Cei doi membri vor desemna, de comun acord, un cetățean al unui stat terț ca președinte al respectivului tribunal arbitral, acesta urmând a fi numit de cele două părți contractante. Membrii vor fi numiți în termen de două luni, iar președintele în termen de 4 luni de la data la care fiecare parte contrac-

tantă a informat cealaltă parte contractantă despre dorința sa de a supune diferendul unui tribunal arbitral.

4. În cazul în care termenele limită la care se face referire în alin. 3 nu au fost respectate, în absența unei alte înțelegeri în acest sens, oricare parte contractantă poate invita președintele Curții Internaționale de Justiție să facă numirile necesare.

5. Dacă președintele Curții Internaționale de Justiție este împiedicat să își exercite funcția prevăzută la alin. 4 sau dacă este cetățean al vreunei părți contractante, vicepreședintele va fi invitat să facă numirile necesare. Dacă vicepreședintele este împiedicat să își exercite funcția respectivă sau dacă este cetățean al vreunei părți contractante, membrul Curții Internaționale de Justiție cu cea mai înaltă funcție, care nu este împiedicat să o facă sau nu este cetățean al vreunei părți contractante, va fi invitat să facă numirile necesare.

6. Tribunalul arbitral va adopta hotărârea cu majoritate de voturi, aceasta fiind definitivă și obligatorie pentru părțile contractante. Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile membrului numit de acea parte contractantă, precum și cheltuielile reprezentării sale în procedurile arbitrale; cheltuielile președintelui, precum și orice alte cheltuieli vor fi suportate în părți egale de către cele două părți contractante. Tribunalul arbitral poate totuși, prin hotărârea sa, să dispună ca o proporție mai mare a cheltuielilor să fie suportată de către una dintre părțile contractante. În toate celelalte privințe procedura tribunalului arbitral va fi determinată de tribunal.

ARTICOLUL 9

Aplicarea acordului

1. Presentul acord se va aplica tuturor investițiilor efectuate înainte sau după intrarea sa în vigoare, dar nu se

Pentru Guvernul României,
Dan Ioan Popescu,
ministrul industriei și resurselor

va aplica nici unui diferend privind o investiție care a apărut sau oricărei pretenții privind o investiție care s-a stabilit înainte de intrarea sa în vigoare.

2. Presentul acord nu va restrânge în nici un fel drepturile și beneficiile de care se bucură un investitor al unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante conform legislației naționale a acesteia sau dreptului internațional.

ARTICOLUL 10

Intrare în vigoare. Durată și expirare

1. Părțile contractante își vor notifica reciproc îndeplinirea procedurilor constituționale necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord. Acordul va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni următoare datei de primire a ultimei notificări.

2. Presentul acord va rămâne în vigoare o perioadă de 20 de ani. Ulterior el va rămâne în vigoare până la expirarea a 12 luni de la data la care oricare parte contractantă notifică în scris celeilalte părți contractante hotărârea sa de denunțare a acordului.

3. În ceea ce privește investițiile efectuate anterior datei la care notificarea de denunțare a prezentului acord devine efectivă, prevederile art. 1—9 vor rămâne în vigoare pentru încă o perioadă de 20 de ani de la acea dată.

Drept care subsemnații, pe deplin autorizați în acest scop, am semnat prezentul acord.

Semnat la Stockholm la 29 mai 2002 în două exemplare originale, în limbile română, suedeză și engleză, toate cele trei texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Regatului Suediei,
Leif Pagrotsky,
ministrul comerțului

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Stockholm la 29 mai 2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Stockholm la 29 mai 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.013.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 316**

din 19 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 și ale art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001, precum și a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 și ale art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepție ridicată de Ion Dobre în Dosarul nr. 7.266/2001 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ, într-un litigiu având ca obiect reactualizarea pensiei militare.

La apelul nominal răspunde Ministerul Apărării Naționale, prin consilier juridic Dan Cimpoeu, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Apărării Naționale arată că situația excepțională ce a determinat adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a constituit-o faptul că după adoptarea bugetului de stat pe anul 2002 s-a constatat că resursele financiare nu sunt suficiente pentru plata imediată a diferențelor rezultate din recalcularea pensiilor militare. Consideră că această critică este netemeinică.

Modificarea art. 79 din Legea nr. 164/2001 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 nu a vizat conținutul drepturilor de pensie, ci eşalonarea plăților, procedură prin care nu se aduce atingere dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Constituție. Solicită respingerea acestei excepții ca nefondată.

În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, consideră că aceste norme sunt neconstituționale atâta vreme cât acestea permit „instanței de judecată să respingă o excepție de neconstituționalitate ca inadmisibilă pe motiv că dispoziția legală criticată nu mai este în vigoare“. Solicită admiterea acestei excepții de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că delegarea legislativă a Guvernului se exercită în urma abilitării de

către Parlament și în cazul situațiilor excepționale. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a fost emisă ca urmare a constatării, în urma adoptării Legii bugetului de stat pe anul 2002, că resursele financiare nu sunt suficiente pentru reactualizarea pensiilor militare în acel an. Critica dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu este întemeiată, deoarece acestea nu dau dreptul instanței de sesizare în fața căreia s-a ridicat excepția să se pronunțe asupra constituționalității legilor sau ordonanțelor, ci numai de a se pronunța asupra inadmisibilității acestora. În fine, dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu conțin prevederi contrare Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 7.266/2001, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001, precum și a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 și ale art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată**, excepție ridicată de Ion Dobre.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele: 1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 114 alin. (1) și (4), ale art. 58 alin. (1) și ale art. 43 alin. (1) din Constituție, întrucât: nu a existat un caz excepțional; actul normativ putea fi adoptat numai de către Parlament, ca unica autoritate legiuitoare în România; ordonanța criticată este în contradicție cu obligația statului de a lua măsuri de protecție socială care să asigure un nivel de trai decent; ordonanța reglementează într-un domeniu rezervat legilor organice, deși această interdicție constituțională este general valabilă pentru toate tipurile de ordonanțe emise de Guvern; 2. dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001, după modificarea lor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001, nu permit plata pensiei reactualizate conform prevederilor textului inițial; 3. dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt contrare prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, întrucât permit instanțelor judecătorești

să se substituie autorității de jurisdicție constituțională și să respingă o excepție de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă pentru faptul că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare. Totodată se susține că prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt contrare și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă nici una dintre prevederile constituționale invocate, având în vedere că: pentru ordonanța de urgență nu există interdicția ca Guvernul să reglementeze în domenii rezervate legilor organice; cazul excepțional ce a determinat emiterea ordonanței de urgență a fost dat de lipsa fondurilor financiare necesare pentru plata pensiilor reactualizate de la data inițial prevăzută; ordonanța criticată nu încalcă nici prevederile art. 43 alin. (1) din Constituție și „nu a creat un climat de insecuritate socială”; sunt constituționale și dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, deoarece, în temeiul lor, „Instanțele judecătorești nu se pronunță sub nici o formă asupra unor excepții de neconstituționalitate”, iar „o lege sau o ordonanță, care nu mai este în vigoare, nu poate produce efecte juridice, dat fiind principiul activității legii”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată sub toate aspectele. În acest sens, arată că actul normativ criticat a fost emis în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituție, fiind o ordonanță de urgență, situație în care nu operează „interdicția de a se interveni în domeniul legilor organice”. Caracterul excepțional al situației „a fost determinat de necesitatea de a se corecta inechitățile generate de aplicarea Legii nr. 164/2001”. În ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, Guvernul susține că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate a acestor texte de lege este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea

nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate:

Autorul excepției a criticat inițial, ca fiind neconstituțională, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 18 iunie 2001, prin care s-a dispus suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 până la data de 31 decembrie 2001.

După ce această ordonanță și-a încetat aplicabilitatea, Ion Dobre a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 7 august 1997, dispoziții care, în opinia autorului excepției, contrar prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, permit instanțelor judecătorești, altele decât unica autoritate de jurisdicție constituțională, să respingă, ca fiind inadmisibilă, o excepție de neconstituționalitate pe motivul că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, cu toate că soluționarea obiectului cererii supuse judecării depinde de acele dispoziții legale.

Totodată, a criticat prin excepția de neconstituționalitate și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 18 decembrie 2001, susținând că acest act normativ a fost emis cu încălcarea prevederilor constituționale referitoare la delegarea legislativă. În realitate, autorul excepției este nemulțumit de modificarea art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 10 aprilie 2001, modificare din cauza căreia nu a putut beneficia de pensia reactualizată conform dispozițiilor inițiale ale textului de lege vizat.

Art. 79 lit. a) din Legea nr. 164/2001 prevede că: *„Pensiile militare stabilite în baza legislației anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi se recalculează astfel:*

a) cuantumul pensiei în plată se actualizează, având ca bază de calcul solda lunară brută în vigoare la data aplicării prezentei legi, corespunzătoare funcției maxime a ultimului grad avut în activitate, pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Guvernului, emisă în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, la propunerea instituțiilor prevăzute la art. 5 alin. (1).”

Această reglementare nu a fost modificată în conținut, ci doar în redactare, utilizându-se formula *„corespunzătoare funcției maxime a gradului militar avut la data trecerii în rezervă”*.

Faptul că pensionarii militari, din categoria cărora face parte și autorul excepției, nu beneficiază de pensia actualizată începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2001 a fost determinat de suspendarea aplicării prevederilor art. 79, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2001, până la data de 31 decembrie

2001, iar apoi de completarea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001, a art. 79 cu alin. (2), care prevede:

„(2) Sumele rezultate ca diferență între pensiile în plată și pensiile recalculare prin aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a) se acordă eșalonat începând cu anul 2002, până la încheierea procesului de recalculare a pensiilor din sistemul public de pensii, după cum urmează:

a) pentru anul 2002, 10% din cuantumul diferenței, începând cu 1 ianuarie 2002, și 10% începând cu 1 iulie 2002;

b) pentru anul 2003, 20% din cuantumul diferenței, începând cu 1 ianuarie 2003, și 20% începând cu 1 iulie 2003;

c) pentru anul 2004, 20% din cuantumul diferenței, începând cu 1 ianuarie 2004, și 20% începând cu 1 iulie 2004.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 43 alin. (1): „Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.“;

— Art. 58 alin. (1): „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.“;

— Art. 114 alin. (1) și (4): „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. [...]”

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“;

— Art. 144 lit. c): „Curtea Constituțională are următoarele atribuții: [...]”

c) hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor.“

Autorul a mai susținut că prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 sunt contrare dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, făcând referire la dreptul la un proces echitabil prevăzut de alin. (1) al acestui articol, dispoziții care au următorul conținut: „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că prin alin. (1) și (4) ale art. 114 din Constituție s-au reglementat două instituții distincte ale delegării legislative. Cea prevăzută la alin. (4) nu are la bază o lege specială de abilitare a Guvernului, ci situația excepțională, în care Guvernul trebuie să acționeze urgent și din proprie inițiativă. În acest caz nu operează interdicția înscrisă în alin. (1) de a nu reglementa în domenii care fac obiectul legilor organice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a fost emisă cu respectarea normelor constituționale. Delegarea legislativă a Guvernului este o prerogativă acordată de dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție, prin care nu se contrazice principiul potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare.

Situația excepțională care a determinat emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a constituit-o constatarea făcută de executiv, după adoptarea bugetului de stat pe anul 2002, că resursele financiare bugetare sunt insuficiente pentru plata imediată a diferențelor rezultate din recalcularea pensiilor militare și se impune eșalonarea plății acestor diferențe.

Referitor la dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001, Curtea constată că modificarea acestora prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 nu a dus la schimbarea conținutului lor. Alin. (2) al aceluiași articol prevede eșalonarea plății diferențelor rezultate din recalcularea pensiilor militare pe o perioadă de 3 ani și o punere de acord a acestei operațiuni cu reglementările generale aplicabile în sistemul public de pensii. Aceste dispoziții nu aduc atingere dreptului la pensie prevăzut de art. 43 alin. (2) din Constituție. Statul este îndreptățit să dispună un nou mod de calcul al drepturilor de pensie, începând de la data intrării în vigoare a noilor reglementări legale, cu condiția ca prin aceasta să nu se aducă atingere drepturilor anterior câștigate. De asemenea, poate dispune recalcularea pensiilor anterior stabilite, în vederea majorării lor, ca o măsură de protecție socială. Data de la care operează asemenea majorări, precum și cuantumul lor sunt determinate în mod obiectiv de resursele financiare existente care pot fi alocate acestui scop.

În ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, critica autorului excepției se îndreaptă împotriva soluției instanței de sesizare care a respins, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001, respingerea ce a avut ca temei de drept tocmai prevederile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată. Partea a ridicat excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale cu scopul de a preîntâmpina respingerea de către instanță, fără sesizarea Curții Constituționale, a unei alte excepții de neconstituționalitate.

Respingerea, ca fiind inadmisibilă, a unei excepții de neconstituționalitate, chiar de către instanța judecătorească în fața căreia s-a ridicat aceasta, este justificată în situațiile în care dispozițiile legale vizate nu sunt incidente în cauză

sau când există vreunul dintre celelalte motive de inadmisibilitate prevăzute la alin. (1), (2) și (3) ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Instituirea prin alin. (1) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, a inadmisibilității unei excepții de neconstituționalitate pe motivul că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare nu contravine nici unei dispoziții constituționale și nu este de natură să conducă la ideea că prin aceasta instanța care judecă fondul se substituie, sub acoperirea unei dispoziții legale, Curții Constituționale. Dispozițiile alin. (1), (2) și (3) ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 și ale art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Ion Dobre în Dosarul nr. 7.266/2001 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

OPINIE SEPARATĂ

Contrar soluției adoptate cu votul majorității membrilor Curții Constituționale, apreciem că excepția de neconstituționalitate soluționată prin prezenta decizie este întemeiată în privința dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, respectiv a condiției impuse de acest text de lege pentru admisibilitatea supunerii controlului de constituționalitate *a posteriori* numai a dispozițiilor legale care sunt „în vigoare“, această sintagmă reprezentând o adăugare la prevederile constituționale, contrară spiritului acestora.

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională „hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor“, fără alte condiționări referitoare la natura actelor normative respective.

Dezvoltarea normei constituționale în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, în sensul concretizării condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească o lege sau o

Această procedură nu face posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale.

Alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, nu conține nici o dispoziție contrară prevederilor constituționale. Acest text de lege stabilește doar procedura de urmat în cazul constatării existenței vreunui caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate.

Referitor la susținerea că prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt contrare dispozițiilor art. 6 — privind dreptul la un proces echitabil — din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că, deși autorul nu arată în ce constă această încălcare, afirmația sa este contrazisă chiar de existența procesului în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate.

ordonanță pentru a putea fi supusă controlului de constituționalitate pe calea excepției, chestiune prejudicială, ridicată în fața instanței judecătorești, este, în cvasitotalitate, justificată și corespunde voinței constituantei.

În sistemul românesc de control de constituționalitate a legilor neadoptându-se posibilitatea declanșării controlului pe baza sesizării de către orice persoană a Curții Constituționale, prin „*actio popularis*“, se are în vedere declanșarea acestui tip de control doar pe cale incidentală, prin excepții ridicate în fața instanțelor judecătorești. Rezultă, așadar, că se poate solicita controlul de constituționalitate numai al acelor dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Condiția ca de dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să depindă soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă, fără cerința ca acea

dispoziție legală să fie și formal în vigoare. Scoaterea sau ieșirea formală din vigoare a unei norme juridice nu înseamnă neapărat și în toate situațiile inaplicabilitatea sa.

Conform principiului general, o normă juridică acționează în timp din momentul intrării ei în vigoare și până în momentul ieșirii sale din vigoare. Sunt unele excepții și de la acest principiu general, cum sunt retroactivitatea și ultraactivarea legii penale mai favorabile sau ultraactivarea legii penale temporare. Chiar și legea civilă poate ultraactiva în unele situații potrivit principiului „*tempus regit actum*”. Astfel, o lege posterioară nu poate atinge dreptul născut sub imperiul legii anterioare, aceasta urmând să guverneze dreptul respectiv, inclusiv soluționarea litigiului legat de realizarea aceluși drept, chiar și ulterior ieșirii sale din vigoare.

Judecător,
Kozsokár Gábor

Prin aplicarea rigidă a condiției ca legea sau ordonanța să fie „*în vigoare*” la data ridicării excepției, ca și la data soluționării acesteia de Curtea Constituțională, se înlătură de la controlul de constituționalitate dispozițiile legale determinante în soluționarea cauzei. În asemenea situații instanța judecătorească are două posibilități: aplică dispozițiile legale respective, chiar dacă acestea contravin în mod flagrant prevederilor constituționale sau refuză aplicarea lor pe motiv că sunt neconstituționale. În prima ipoteză se încalcă însăși Constituția, iar în cea de a doua instanța judecătorească se subrogă în atribuțiile Curții Constituționale care, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România*”.

Judecător,
Nicolae Cochinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea încheierii Contractului de asistență dintre Guvernul României, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, și firma GML International Limited

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 1 din Legea nr. 29/1994 privind autorizarea Guvernului de a aproba negocierea în vederea recuperării creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și al art. 12 alin. (2) din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În vederea recuperării creanțelor României din Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă, se aprobă încheierea Contractului de asistență dintre Guvernul României, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, și firma GML International Limited.

(2) Contractul de asistență, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, se transmite Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 2. — Se împuternicește președintele Comisiei interdepartamentale pentru avizarea modalităților de încasare a

creanțelor României din activitatea de comerț exterior și din alte activități externe, înainte de 31 decembrie 1989 — secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice —, să semneze, în numele și pentru Guvernul României, Contractul de asistență cu firma GML International Limited.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice, administratorul și depozitarul Contractului de asistență, este autorizat să ducă la îndeplinire prevederile acestuia.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.383.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
